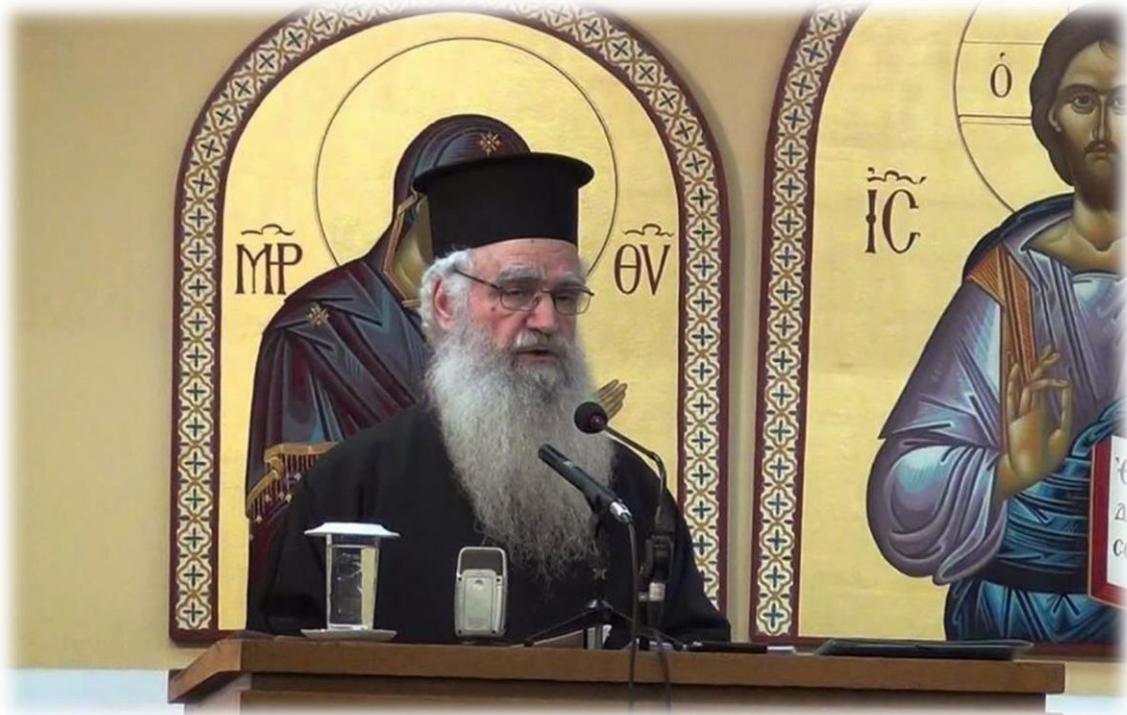

«ΤΟ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΤΩΝ ΕΚΑΤΟ ΕΥΡΩ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΕΜΒΟΛΙΑΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ «ΔΟΣΙΜΑΤΑ» ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ».

Πρωτοπρεσβύτερος Θεόδωρος Ζήσης. Όμότιμος Καθηγητής Θεολογικής Σχολής
Α.Π.Θ.

1. Νέα Τουρκοκρατία. Ξεθωριάζουν οι αξίες του '21.

Δέν κατάλαβαν τίποτε οι κυβερνῶντες ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821, τῆς ὁποίας γιόρτασαν τὰ διακόσια χρόνια (200) ἀπὸ τὴν κήρυξή της. Καὶ γράφω «γιόρτασαν», διότι δέν γιορτάσαμε ὅλοι μαζί τους, ἀφοῦ στὶς περισσότερες ἀπὸ τὶς ὀργανωθεῖσες ἐκδηλώσεις ἐπρόδωσαν τὸ πνεῦμα τῶν ἀγωνιστῶν καὶ πρωταγωνιστῶν της[1]. Θὰ μπορούσε κάποιος ἐρευνητικὰ νὰ συγκρίνει τοὺς τρεῖς προηγούμενους ἑορτασμοὺς τῶν πενήντα χρόνων (1871), τῶν ἑκατό (1921), τῶν ἑκατὸν πενήντα (1971) μὲ τὸν πρόσφατο ἑορτασμὸ τῶν διακοσίων χρόνων (2021), γιὰ νὰ συναγάγει κατὰ τὴν ἐκτίμησή μας θλιβερὰ ἀποτελέσματα.

Όσο άπομακρυνόμαστε χρονικά από τὸ μεγάλο γεγονός τῆς ἔθνεγερσίας, ἀρχίζουν σιγά-σιγά νὰ ξεθωριάζουν οἱ ἀξίες ποὺ ὀδήγησαν στὴν ἀνάσταση ἑνὸς ἔθνους, ποὺ εἶχε ὑποστῆ τὴ σκληρὴ δουλεία τοῦ ἀπάνθρωπου κατακτητῆ ἐπὶ τετρακόσια καὶ πλέον ἔτη. Ὁ ἔθνομηδενισμὸς ποὺ προωθεῖ καὶ ἐνισχύει ἡ προετοιμαζόμενη καὶ ἤδη ἐπιβαλλόμενη «Νέα Τάξη» πραγμάτων, συνδεδεμένος μὲ μία ἔκδηλη Χριστιανομαχία καὶ Ἐκκλησιομαχία, ἔχει ἤδη ἐπιτύχει ἐν πολλοῖς τοὺς στόχους του· νὰ ὠραιοποιήσῃ τοὺς διωγμούς, τὰ μαρτύρια, τὶς θανατώσεις, τὶς ταπεινώσεις τῶν ὑποδούλων κάτω ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴ σουλτανικὴ κυριαρχία νὰ μεταλλάξῃ τὴν ἐπανάσταση ἀπὸ ἔθνικοθρησκευτικὸ σὲ κοινωνικὸ κίνημα μὲ πρότυπο τὴν Γαλλικὴ Ἐπανάσταση· νὰ μειώσῃ ἢ καὶ νὰ ἀποκρύψῃ τὴν συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας στὴ διατήρησι τῆς ἔθνικῆς συνείδησης καὶ τῆς χριστιανικῆς ταυτότητας, ποὺ κινδύνευαν ἀπὸ τὸ ποτάμι τῶν ἐξισλαμισμῶν· νὰ δυσφημήσῃ τοὺς ἀγωνιστές, κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς, ὥστε νὰ μὴ λειτουργοῦν ὡς πρότυπα ἐλευθερίας καὶ θάρρους· νὰ καταργήσῃ τὶς παρελάσεις κατὰ τὶς ἔθνικὲς ἑορτές· νὰ ἐξαφανίσῃ ἢ νὰ μειώσῃ ὅ,τι ἔθνικὸ καὶ ὀρθόδοξο ὑπῆρχε στὰ σχολικὰ βιβλία· σὲ κάποιες περιπτώσεις νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἀνάκρουση τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου σὲ ὑψηλὸ πολιτειακὸ ἐπίπεδο· νὰ κατεβάσῃ εἰκόνες Ἁγίων καὶ Ἡρώων τοῦ 1821 ἀπὸ σχολικὲς αἴθουσες καὶ ἄλλα δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ κτήρια· νὰ ἀνέχετῃ τὴν βεβήλωση ναῶν καὶ ἱερῶν συμβόλων, ὅπως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καὶ τὴν καύση τῆς Σημαίας· νὰ ἀδιαφορεῖ καὶ νὰ κωλυσιεργεῖ στὴν ὑποχρέωση τοῦ Ἐθνους νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ τάμα γιὰ τὴν ἀνέγερση μεγαλοπρεποῦς ναοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὅπως ἔπραξαν ἄλλα ἔθνη ταχύτατα μετὰ ἀπὸ ἔθνικὲς περιπέτειες· νὰ διευκολύνῃ τὴν σχεδιασμένη εἴσοδο στὴν Ἑλλάδα ἀλλοεθνῶν καὶ ἀλλοθρήσκων μεταναστῶν, ποὺ ἀποσκοπεῖ στὴν πληθυσμιακὴ ἀλλοίωση καὶ στὴν ἐσωτερικὴ τῆς χώρας κατάκτηση ἀπὸ Μουσουλμάνους, σὲ νέα δηλαδὴ Τουρκοκρατία[2], καὶ πολλὰ ἄλλα «ῶν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς».

Πρόθεσή μας ὅμως τώρα δὲν εἶναι νὰ παρουσιάσουμε τὴν ἀποδόμησι καὶ κατεδάφιση τῶν ἀξιῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας, οἱ ὁποῖες ἐνέπνευσαν καὶ ξεσήκωσαν τοὺς ἥρωες τοῦ '21, κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς. Αὐτὸ ἀποτέλεσε καὶ ἀποτελεῖ μόνιμη καὶ σταθερὴ γραμμὴ τῆς πανεπιστημιακῆς καὶ ἱερατικῆς μας σταδιοδρομίας. Ὑπενθυμίζουμε τὸ δοκίμιο ποὺ γράψαμε

τὸ 2015 ἐν ὄψει τῶν προετοιμασιῶν γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῶν διακοσίων (200) ἐτῶν μὲ τίτλο «Τὸ ἁγιασμένο καὶ προδομένο '21»[3], ὅπως καὶ τὴν προσπάθειά μας νὰ ἀποκαταστήσουμε τὸν διαβαλλόμενο ἀπὸ ἔθνομηδενιστὲς πατριάρχη – ἐθνάρχῃ Ἁγιο Γρηγόριο Ε΄, μὲ ὁμιλία μας στὸν ναὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης στὶς 10 Ἀπριλίου 1983[4], ἀλλὰ καὶ μὲ βιβλίο μας σχετικὸ πού ἐκδόθηκε τὸ 1986 μὲ τίτλο Ὁ πατριάρχης Γρηγόριος Ε΄ στὴ συνείδηση τοῦ Γένους[5].

2. Τὰ «δοσίματα» τῆς Τουρκοκρατίας καὶ ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης.

Ἐπιθυμοῦμε ἀπλῶς νὰ συνεισφέρουμε ἀπὸ τὴν Πατερικὴ Γραμματεία τῆς Τουρκοκρατίας ἐνθαρρυντικὴ καὶ προτρεπτικὴ γνώμη τοῦ μεγάλου Διδασκάλου Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτη, ἀπὸ τὰ σημαντικὰ πρόσωπα πού ἐκράτησαν ἀδούλωτο τὸ Γένος, ὥστε νὰ μπορέσει νὰ φτάσει στὴν Ἐπανάσταση τοῦ '21 καὶ νὰ ἀποφύγει τὸν διπλὸ κίνδυνο ἀπὸ Ἀνατολὴ καὶ Δύση, τὸν γενικὸ ἐξισλαμισμὸ ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ τὸν ἐκλατινισμὸ ἀπὸ Παπικοὺς καὶ Προτεστάντες ἱεραποστόλους. Ἡ γνώμη αὐτὴ ἀναφέρεται στὰ χρηματικὰ πρόστιμα πού ἐπέβαλλαν ὑποχρεωτικὰ στοὺς ὑπόδουλους οἱ Τοῦρκοι κατακτητὲς, τὰ γνωστὰ χαράτσια, τὰ ὁποῖα μπορούσες νὰ ἀποφύγεις, μόνον ἂν δεχόσουν νὰ ἀρνηθεῖς τὴν πίστη σου στὸν Χριστὸ καὶ νὰ προσκυνήσεις τὸν Μωάμεθ· ἦταν καὶ αὐτὸ γιὰ τοὺς πτωχοὺς ραγιάδες ἓνα ἰσχυρὸ κίνητρο γιὰ νὰ ἀλλαξοπιστήσουν, νὰ γίνουν ἀρνησίχριστοι ἀποστάτες, ὅπως συμβαίνει καὶ τώρα μὲ τὸ πρόστιμο – χαράτσι τῶν ἑκατὸ εὐρώ (100 €) μηνιαίως, πού ἐπιβάλλει ἡ νεοταξικὴ κυβέρνησις τοῦ Κυριάκου Μητσοτάκη στοὺς πτωχοὺς ἐργαζόμενους καὶ συνταξιούχους, γιὰ νὰ τοὺς ἀναγκάσει νὰ ἀρνηθοῦν ὅσα πιστεύουν γιὰ τὸ προβληματικὸ ἐμβόλιο ἐναντίον τοῦ Κορωνοϊοῦ. Ἄρκετοὶ πάντως ἀντιστάθηκαν τότε καὶ ἀντιστέκονται καὶ τώρα στὸν ὀλοκληρωτισμὸ καὶ στὴν καταπίεση. Τότε εἶχε τὴν ἐξῆς μορφή ἡ ἀπειλή: Ἐάν γίνεις Τοῦρκος, θὰ ἔχεις ὅλα τὰ καλὰ, θὰ καλοπερνᾷς· ἂν παραμείνεις Χριστιανός, θὰ σὲ τaráξουμε στοὺς φόρους καὶ στὰ πρόστιμα, θὰ εἶσαι διαρκῶς πτωχός. Τώρα μᾶς λέγουν: Ἐάν ἐμβολιασθῆτε, θὰ εἶσθε ἐλεύθεροι νὰ ἐργάζεσθε, νὰ διασκεδάσετε, νὰ ταξιδεύετε· γι' αὐτὸ καὶ τὸ τυραννικὸ ἐμβολιαστικὸ κίνημα τὸ ὀνόμασαν κατ' εὐφημισμὸν «Ἐλευθερία». Ἐάν ὅμως παραμείνετε ἀνεμβολίαστοι, θὰ σᾶς κλείσουμε στὰ σπίτια αἰχμαλώτους καὶ

σκλάβους· θὰ χάσετε ὅλα τὰ δικαιώματα πού ἔχει ἕνας ἐλεύθερος πολίτης. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό· θὰ σᾶς πτωχοποιήσουμε, γιατί ὅσοι εἴσθε ἄνω τῶν ἐξήντα (60) ἐτῶν, θὰ ὑποχρεωθῆτε ἀπὸ τὴν πενιχρή σας σύνταξη νὰ καταβάλλετε κάθε μῆνα ἑκατὸ εὐρώ, ἕνα κεφαλικὸ φόρο, ἕνα χαράτσι.

Ὁ διχασμὸς τότε ἦταν ἀνάμεσα στοὺς πιστοὺς τοῦ Μωάμεθ, τοὺς Τούρκους, καὶ στοὺς ἄπιστους Ἑλληνες, τοὺς γκιαούρηδες. Ὁ διχασμὸς τώρα εἶναι ἀνάμεσα στοὺς πιστοὺς τῆς Νέας Τάξης, τοὺς ἐμβολιασμένους, καὶ στοὺς ἄπιστους ἀνεμβολίαστους. Ἡ ἀντίσταση καὶ ἀντίδραση ἔφθανε τότε μέχρι τὸ μαρτύριο, ὅπως μὲ τοὺς Ἁγίους Νεομάρτυρες καὶ μὲ τοὺς ἥρωες τοῦ '21. Ἐνδεικτικὰ ὑπενθυμίζουμε τὸ παράδειγμα τοῦ ἠρωϊκότερου καὶ θρυλικώτερου ἥρωα ἀνάμεσα στοὺς ἀγωνιστές, τοῦ Ἀθανασίου Διάκου, τὸν ὁποῖο ἐσούβλισαν ζωντανὸ οἱ Τοῦρκοι στὴν Λαμία τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1821, μετὰ τὴν ἐπική του ἀντίσταση στὴν γέφυρα τῆς Ἀλαμάνας.

Τὸ ἀφιερωμένο σ' αὐτὸν δημοτικὸ τραγούδι μᾶς διασώζει μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὸν διάλογο μεταξὺ τοῦ Διάκου καὶ τοῦ Ὁμέρ Βρυώνη, καθὼς καὶ τὸ ἠρωϊκὸ μαρτυρικὸ του τέλος:

**«-Γίνεσαι Τοῦρκος Διάκο μου, τὴν πίστη σου ν' ἀλλάξεις;
Νὰ προσκυνᾶς εἰς τὸ τζαμί, τὴν ἐκκλησιὰ ν' ἀφήσεις;»
Κι ἐκεῖνος τ' ἀποκρίθηκε καὶ μὲ θυμὸν τοῦ λέγει:
-«Πᾶτε κι ἐσεῖς κι ἡ πίστη σας μουρτάτες[6] νὰ χαθῆτε.
Ἐγὼ Γραικὸς γεννήθηκα, Γραικὸς θέλ' ἀποθάνω».**

...

**Τὸν Διάκο τότε πήρανε καὶ στὸ σουβλι τὸν βάλαν.
Ὁλόρθο τὸν ἐστήσανε κι αὐτὸς χαμογελοῦσε.
«Γιὰ δὲς καιρὸ πού διάλεξε ὁ χάρος νὰ μὲ πάρει
Τώρα π' ἀνθίζουν τὰ κλαδιὰ καὶ βγάζ' ἡ γῆ χορτάρι».
Τὴν πίστη τους τοὺς ὕβριζε, τοὺς ἔλεγε μουρτάτες.
«Ἐμέν' ἂν ἐσουβλίσετε, ἕνας Γραικὸς ἐχάθη,
Ἄς εἶν' καλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς κι ὁ καπετὰν Νικήτας.
Αὐτοὶ θὰ κάψουν τὴν Τουρκιὰ κι ὄλο σας τὸ Δοβλέτι».**

Ἡ θανάτωση βέβαια τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων καὶ τῶν Ἐθνομαρτύρων ἦταν ἡ κορυφαία καὶ τελικὴ πράξη, μὲ τὴν ἀπειλὴ τῆς ὁποίας ἤλπιζαν οἱ

κατακτητές ότι θα ανάγκαζαν τους Χριστιανούς να άλλαξοπισθήσουν. Μήπως και τώρα ή θανατοφοβία, ή κατατρομοκράτηση του κόσμου με την απειλή του θανάτου, αν δεν έμβολιαστούν, δεν οδηγεί πολλούς στην πλευρά των έμβολιασμένων, των πιστών του εμβολίου; Ένθυμούμαστε όλοι την μακάβρια, την φρικιαστική απειλή του αρχιεπισκόπου Ίερωνύμου: **«Από έδω το έμβολιο, από εκεί ο τάφος. Διαλέγετε και παίρνετε»**. Υπήρχαν όμως και άλλα έκβιαστικά μέσα και μέτρα, όπως ή βαριά και άβάστακτη φορολογία, ή πτωχοποίηση, που ανάγκαζε πολλούς να άλλαξοπισθήσουν, να έξιπλαμισθούν. Ο Άγιος Νικόδημος ο Άγιορείτης, ο οποίος ως αλείπτης[7] πολλών Αγίων Νεομαρτύρων, συνετέλεσε τα μέγιστα στο να δοξασθεί ή Όρθοδοξία στους δύσκολους και άβάστακτους καιρούς της Τουρκοκρατίας, με το να ξαναεμφανίσει την άφοβία των Χριστιανών και το θάρρος μπροστά στον θάνατο, όπως την εποχή των παλαιών μαρτύρων, έπεκτείνει αυτό το έργο του αλείπτη από τους όλίγους και θαρραλέους Νεομάρτυρες σε όλους τους πιστούς, με την συμβουλή ότι κάποια μέτρα, όσο έπώδυνα και σκληρά και αν είναι, όπως οί φόροι, τὰ χαράτσια, πρέπει να τὰ τηρούμε και να τὰ πληρώνουμε, διότι αυτή ή στέρηση οικονομικών μέσων, ή πτωχοποίηση, είναι ένα είδος μικροῦ μαρτυρίου, γινόμαστε μάρτυρες «τῆ προαιρέσει», προπονούμενοι έτσι και για τὸ πραγματικό μαρτύριο, τὸ μαρτύριο τοῦ αἵματος, αν χρειασθεῖ. Αν φοβούμενοι κάποια κακοπάθεια και στένωση από τὰ πρόστιμα υποκύψουμε στους έκβιασμούς, τί θα γίνει, αν μᾶς απειλήσουν με την απώλεια τῆς ζωῆς μας, με τὸν φόρο τοῦ αἵματος; Όσα διαπιστώνει και συμβουλεύει ὁ Άγιος Νικόδημος για τὰ «δοσίματα» τῆς Τουρκοκρατίας ισχύουν και για τὸ έπαίσχυντο, άφιλάνθρωπο, τρομοκρατικό πρόστιμο τῶν εκατὸ ευρώ (100 €) που επέβαλε ή κυβέρνηση για τὸς άνεμβολιαστους, έλπίζοντας να τὸς κατατάξει στους έμβολιασμένους, πράγμα που τὸ έπιτυγχάνει με ὅσους έχουν άσθενῆ πίστη και υποχωροῦν για συγγνωστὸς και άσύγνωστους λόγους. Παραθέτουμε τὸ κείμενο τοῦ Αγίου Νικοδήμου από τὸ «Προοίμιο» τοῦ γνωστοῦ βιβλίου του «Νέον Μαρτυρολόγιον», τὸν πλήρη τίτλο τοῦ ὁποῖου σημειώνουμε στην ὑποσημείωση:

«Οί νέοι οὔτοι Μάρτυρες, είναι παράδειγμα ὑπομονῆς, εἰς ὅλους τὸς ὀρθοδόξους ὁπου τυραννοῦνται ὑποκάτω εἰς τὸν ζυγὸν τῆς αἰχμαλωσίας. Καὶ ἐγὼ έδῶ πλέον δὲν ὁμιλῶ, ἀλλὰ ἄς ἔλθουν αὐτοί οἱ ἴδιοι Μάρτυρες να

ὁμιλήσουν, ὡς ἐκ προσώπου ἐδικοῦ των ζωντανώτερα εἰς τοὺς Χριστιανούς. Τί λοιπὸν τοὺς λέγουν αὐτοί; Ἀδελφοί μας Χριστιανοί. Ἀδελφοί μας ἀγαπητοί, καὶ παμπόθητοι· ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ ἐκλεκτός, καὶ περιούσιος, λάβετε παράδειγμα ὑπομονῆς τῶν θλίψεων ὅπου δοκιμάζετε, ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς συναδελφούς σας· ἡμεῖς διὰ νὰ ὑπομείνωμεν ἀνδρείως διὰ τὸν Χριστὸν τὰ παρὰ τῶν ἀλλοπίστων διάφορα μαρτύρια, ἐκληρονομήσαμεν μίαν Βασιλείαν αἰώνιον, καὶ ἐσυναριθμήθημεν μὲ τοὺς παλαιούς, καὶ Ἁγίους Μάρτυρας· **καὶ ἐσεῖς, ἂν ὑπομένετε μετὰ εὐχαριστίας, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τοὺς δαρμούς, τὰς φυλακάς, τὰς ἀλύσεις, τὰς ἀγγαρείας, τὰς ζημίας, τὰ ἀνυπόφορα δοσίματα, καὶ τὰ ἄλλα βάσανα ὅπου σᾶς κάμνουν οἱ νῦν κρατοῦντες, βέβαια ὡς Μάρτυρες τῆ προαιρέσει λογίσεσθε κοντὰ εἰς τὸν Θεόν**· ἐπειδὴ καθὼς λέγει ὁ Θεῖος Χρυσόστομος “τὸ Μαρτύριον οὐ τῆ ἀποβάσει κρίνεται μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆ προθέσει· οὐκ ἐπειδὴν ἀποτμηθῆ ὁ Μάρτυς, τότε γίνεται Μάρτυς, ἀλλ’ ἀφ’ οὔ ἂν τὴν πρόθεσιν ἐπιδείξηται Μάρτυς ἐστί, κἂν μὴ πάθῃ τὰ μαρτύρια”· (Ἑρμην. εἰς τὸν 4ε΄ Ψαλμ.) Καὶ πάλιν ὁ αὐτός· “φέρε τοίνυν τὰ συμπύπτοντα γενναίως, τοῦτο γάρ σοι Μαρτύριόν ἐστιν”· (Ἑρμην. εἰς τὸν ρκζ΄ Ψαλμ.) “Ὅθεν καὶ ὡς τῆ προαιρέσει Μάρτυρες λογιζόμενοι, μετὰ θάνατον μέλλετε νὰ συναριθμηθῆτε μὲ ἡμᾶς, καὶ νὰ κατοικήσετε εἰς τόπον φωτεινὸν καὶ πλατύτατον, εἰς τόπον χαρᾶς καὶ ἀναπαύσεως.

Θέλετε νὰ πληροφορηθῆτε, πῶς εἶναι τοῦτο ἀληθινόν; ἀναγνώσετε τὸν βίον τοῦ ὁσίου Ἀκακίου τοῦ νέου τοῦ ἐν τῷ Καυσοκαλυβίῳ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀσκήσαντος, καὶ θέλετε εὑρετε ἐκεῖ, ὅτι ὁ Ὅσιος αὐτός ἠξιώθη ποτὲ μιᾶς τοιαύτης ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἥγουν, ὑψώθη ὁ νοῦς του εἰς τὰ οὐράνια, καὶ ἐκεῖ εἶδεν ἓνα τόπον, ὡσὰν ἓνα κάμπον πολλὰ εὐρύχωρον, ὠραιότατον, καὶ φωτεινότατον, γεμάτον ἀπὸ παλάτια μεγάλα, καὶ περικαλλέστατα, ἔρημα ὁμῶς ἀπὸ ἐγκατοίκους, ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ τινὰς δὲν ἐφαίνετο, οὔτε Ἄγγελος, οὔτε ἄνθρωπος· ταῦτα θεωρῶν ἠπόρει εἰς τὸν ἑαυτὸν του, καὶ ἐθαύμαζε, πῶς τὰ τόσον ὠραῖα παλάτια, καὶ ὁ τόσον εὐρύχωρος, καὶ εὐμορφος τόπος, δὲν ἔχουν κανένα ἐγκάτοικον; ὅθεν ἠρώτησε περὶ τούτου τὸν Ἄγγελον ὅπου τὸν ὠδήγει· ὁ δὲ ἀπεκρίθη. **Ἀκάκιε, ὁ τόπος αὐτός, καὶ τὰ παλάτια ταῦτα εἶναι ἐτοιμασμένα, διὰ νὰ κατοικήσουν εἰς αὐτὰ μετὰ τὸν θάνατον καὶ τὴν κοινὴν ἀνάστασιν, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ Χριστιανοί, ὅπου διὰ**

τὴν πίστιν, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ πληρῶνουςι δοσίματα εἰς τοὺς Ἄγαρηνοὺς, καὶ μετὰ εὐχαριστίας ὑπομένουν τὰ κακά, καὶ τὰς θλίψεις, ὅπου τοὺς προξενοῦν· ὅθεν καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι ὅπου δίδουν τὰ τοιαῦτα ἀγόγγυστα. Ὡ χαρά, ὦ παρηγορία, ὦ ἀναψυχὴ τῶν τωρινῶν Χριστιανῶν»[8].

Ἐπίλογος.

Θὰ προσθέσουμε τελειώνοντας ὅσα ἐνθαρρυντικὰ ἐπίσης ἔλεγε ἓνας ἄλλος μεγάλος Ἅγιος τῆς Τουρκοκρατίας, λίγα χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸν Ἅγιο Νικόδημο (1749-1809), ὁ λαϊκὸς διδάχος τοῦ Γένους ἱερομάρτυς Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός (1714-1779), ἀμφότεροι καρποὶ τοῦ ἀσκητικοῦ Ἁγίου Ὁρους, τῆς διαχρονικῆς κιβωτοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἦσαν σχεδὸν σύγχρονοι· ὅταν ἐκοιμήθη ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς, ὁ Ἅγιος Νικόδημος βρισκόταν στὴν ἡλικία τῶν 30 ἐτῶν.

«Τοῦτο σᾶς λέγω καὶ σᾶς παραγγέλλω· κἂν ὁ οὐρανὸς νὰ κατεβῆ κάτω, κἂν ἡ γῆ νὰ ἀνεβῆ ἐπάνω, κἂν ὁλος ὁ κόσμος νὰ χαλάσῃ, καθὼς μέλλει νὰ χαλάσῃ, σήμερον, αὔριον, νὰ μὴ σᾶς μέλλῃ τί ἔχει νὰ κάμῃ ὁ Θεός. Τὸ κορμί σας ἄς τὸ καύσουν, ἄς τὸ τηγανίσουν· **τὰ πράγματά σας ἄς σᾶς τὰ πάρουν· μὴ σᾶς μέλλει· δώσατέ τα· δὲν εἶνε ἰδικά σας. Ψυχὴ καὶ Χριστὸς σᾶς χρειάζονται.** Αὐτὰ τὰ δύο ὁλος ὁ κόσμος νὰ πέσῃ, δὲν ἔμπορεῖ νὰ σᾶς τὰ πάρῃ, ἐκτὸς καὶ τὰ δώσετε μὲ τὸ θέλημά σας. Αὐτὰ τὰ δύο νὰ τὰ φυλάγετε, νὰ μὴ τὰ χάσετε»[9].

Ἦς μᾶς πάρουν, λοιπὸν μὲ τὰ πρόστιμα καὶ τοὺς φόρους, μὲ τὰ «δοσίματα», τὰ χρήματα καὶ τὶς περιουσίες μας. Τὸν Χριστὸ νὰ κρατήσουμε καὶ τὴν ψυχὴ μας νὰ μὴν τοὺς δώσουμε νὰ τὴν θανατώσουν κατὰ τὴν σύσταση τοῦ Κυρίου μας: «Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι»[10].

[1]. Γράφει, μεταξὺ ἄλλων σχετικῶν, ὁ ἐκλεκτὸς ἱστορικὸς καὶ ἄξιος ἐκπαιδευτικὸς Νεκτᾶριος Δαπέργολας: «Ὅσοι διατηροῦν ἀκόμῃ μέσα τους τὴν παραμικρὴ σχέση μὲ τὴν πάλαι ποτὲ αὐθεντικὴ ὑπόσταση τῆς ἀγιοτόκου πατρίδας, προχτὲς «ἐόρτασαν» μὲ βουβὸ κλάμα. Αὐτοὶ θὰ τὰ ἐορτάσουν

ἄλλη φορά τὰ 200 χρόνια ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ Ἐπανάσταση τοῦ Γένους μας. Ὅταν θὰ ξημερώσει...»: Βλ. τὸ μικρὸ ἄρθρο του «Ἐμεῖς θὰ γιορτάσουμε ἄλλη φορά...», ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ Διαδίκτυο καὶ στὸ περιοδικὸ Θεοδρομία 23 (2021) 156-157. Βλ. ἐπίσης δυνατὴ σχετικὴ παρέμβαση τοῦ πρ. ἀναπληρωτῆ καθηγητῆ στὸ Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης Κωνσταντίνου Βαθιώτη, «Μὴ ἑορτασμὸς 200 ἀντὶ 199 ἐτῶν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση», στὸ Διαδίκτυο καὶ στὴν Θεοδρομία 23 (2021) 158-159: Ἐννοεῖ ὅτι ὁ χρόνος πάγωσε γιὰ τοὺς αἰχμάλωτους Ἕλληνες στὸ 2020, ἐπομένως στὰ 199 χρόνια. Θὰ ἀρχίσει νὰ ξανακυλᾷ μετὰ τὴν ὑγειονομικὴ κρίση: «Γιὰ τοὺς αἰχμάλωτους Ἕλληνες τὸ 200ὸ ἔτος τῶν τυράννων ἀντιστοιχεῖ στὸ δικό μας 199ό. Ἄρα δικαιοῦνται καὶ ὀφείλουν νὰ ἑορτάσουν τὸ γνήσιο 200ὸ ἔτος ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση, μόλις παρέλθει ἡ φάση τῆς ὑγειονομικῆς ἀναστολῆς, δηλ. ὅταν τερματισθεῖ ἡ τυραννικὴ παρένθεση τοῦ Ἑλληνα Ναβουχοδονόσορα καὶ τῆς κουστωδίας του».

[2]. Γιὰ τὴν νέα Τουρκοκρατία βλ. περισσότερα καὶ πειστικὰ εἰς Νεκταριος Δαπεργολας, «Τὸ 1821 καὶ ἡ νέα Τουρκοκρατία», στὸ Διαδίκτυο καὶ στὴν Θεοδρομία 23 (2021) 152-155.

[3]. Πρωτοπρεσβύτερος Θεόδωρος Ζήσης, Τὸ ἀγιασμένο καὶ προδομένο '21, Θεσσαλονίκη 2015, Ἐκδόσεις «Τὸ Παλίμψηστον».

[4]. Ἡ ὁμιλία δημοσιεύθηκε στὴν ἐφημερίδα «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ ὁποία καὶ τὴν ἐσχολίασε ἐνθουσιαστικὰ στὶς 19 Ἀπριλίου τοῦ 1983 στὴν στήλη «Ἡ γνώμη μας». Δημοσιεύθηκε ἐπίσης στὸ βιβλίο μας Ἱεράρχες Ἐθνάρχες, Θεσσαλονίκη 2003, ἐκδόσεις «Τὸ Παλίμψηστον», σελ. 13-47.

[5]. Πρωτοπρεσβύτερος Θεόδωρος Ζήσης, Ὁ πατριάρχης Γρηγόριος Ε΄ στὴ συνείδηση τοῦ Γένους, Ἐκδοτικὸς οἶκος Ἀφῶν Κυριακίδη, Θεσσαλονίκη 1986, σελίδες 276.

[6]. Μουρτάτης = Ἀλλόπιστος, ἀποστάτης. Ἀραβοτουρκικὴ ἢ προέλευση τῆς λέξης.

[7]. Ἀλείπτης = Αὐτὸς ποὺ ἀλείφει, ποὺ προετοιμάζει τοὺς ἀθλητές, μὲ χρῆση ἐλαίου. Ἐδῶ: Αὐτὸς ποὺ προετοιμάζει τοὺς Χριστιανούς γιὰ τὸ μαρτύριο.

[8]. Νικοδημου Αγιορειτου, Νέον Μαρτυρολόγιον, ἥτοι Μαρτύρια τῶν νεοφανῶν Μαρτύρων, τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ τόπους μαρτυρησάντων, Ἐκδοτικὸς Οἶκος «Ἀστήρ», Ἀθῆναι 1961³, σελ. 14.

[9]. Ἐπισκόπου Αυγουστίνου Καντιωτη, Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός (1714-1779). (Συναξάριον – Διδαχαί – Προφητεῖαι – Ἀκολουθία), Ἐκδοσις Ἱεραποστ. Ἀδελφότητος «Ο ΣΤΑΥΡΟΣ», Ἀθῆναι 2005²⁶, σελ. 193 καὶ Ἰωαννου Μενου-νου, Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ Διδαχές, Ἐκδόσεις «ΤΗΝΟΣ», Ἀθήνα, σελ. 240.

[10]. Ματθ. 10, 28.

Πηγή : <http://aktines.blogspot.com/>